

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΥ

Οἱ ἀναγνώσται μας ἐνθυμοῦνται βεβαίως τὴν συγχίνησιν, ἣν προξένησεν εἰς σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἡ παρατεταμένη ἐξαφάνισις τοῦ Στάνλεϋ· τὰς θορυβωδῶς διασπειρομένας ἀλλεπαλλήλους περὶ τῆς τύχης του φήμας, τὰς σχεδὸν θετικὰς εἰδήσεις ὅτε μὲν περὶ τοῦ θανάτου του, ὅτε δὲ περὶ τῆς μετὰ τοῦ Ἑμίν-πασσᾶ συλλήψεώς του ὑπὸ τῶν μαδχιστῶν· τέλος παρὰ πάσας τὰς δυσσιώνους ταύτας φήμας, τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ περιώνυμος αὗτος ἐξερευνητὴς εὐρίσκεται ζῶν καὶ ἐλεύθερος καὶ ὅτι ἐν τὸς ὀλίγου θέλει γνωστοποιήσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὅσον περιπετειώδους, τόσον καὶ περιεργοτάτης ἐστρατείας του. Σήμερον βεβαιοῦται διὰ τοῦ θετικοτέρου τρόπου ὅτι τὴν 28 Αὐγούστου παρελθόντος, ἔτους εὐρίσκετο ἐν τῇ νήσῳ Bugangeta, ὁπότεν ἀπηύθυνεν ἀξιοσημείωτον ἔκθεσιν εἰς τὸ ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείας ὀργανισμένον κομητάτον, ζητῶν ἐπικουρίαν διὰ τὸν Ἑμίν-Βέν. Ὁ Στάνλεϋ, ὅστις ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εὐρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου, ἀφηγεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκείνῃ τὰ κατὰ τὴν δραματικὴν πορείαν του ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Νυάκζης, ἔνθα ἐπάλαισε κατ' ἀνυπολογίστων δυσχερειῶν. Ἀναχωρήσας ἐξ Yambouya τὴν 28 Ἰουνίου 1887 μετὰ 389 ἀξιωματικῶν εἶχεν ἤδη μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου ἀπολέσει 66 ἄνδρας ἐκ τῆς ἑρημώσεως καὶ ἐξ ἀσθενειῶν, διότι ἡναγκάσθη νὰ διέλθῃ πτόφοι ἀγρίων τοῦς ὁποίους μόλις μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας διεξέφυγε, ἀφ' οὗ ἐπάλαισεν εἰς πολυαριθμὼν συγκρούσεις μετὰ τῶν αὐτοχθόνων. Ὀλίγον χρόνον μετέπειτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ἐμειώθη κατὰ πεντήκοντα πέντε. «Ἡμεθα γράφει, ἡναγκασμένοι νὰ τρεφώμεθα μὲ ἀγρίους καρπούς, καὶ οἱ ἄνδρες μας ἦσαν ἐντελῶς γυμνοί, ἐξησθενημένοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ ὅμοιοι πρὸς σκελετούς.»

Τὴν 29 Ἀπριλίου τοῦ 1888, ἡδυνήθη νὰ συγκοινωνήσῃ πρὸς τὸν Ἑμίν καὶ ἔμεινε μετ' αὐτοῦ μέχρι τῆς 25 Μαΐου. Ὁ Ἑμίν διεκήρυξεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐπεθύμει νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλ' ὅτι ἐὰν ἐγκατέλειπε τὴν χώραν, 8.000 ἄνδρες θὰ τὸν ἠκολούθουν. Εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν θέλομεν καθιστᾶ γνωστὴν πᾶσαν περὶ τοῦ δαιμονίου τούτου περιηγητοῦ νέαν εἰδήσιν.

ΓΙΓΑΝΤΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Τὸ κομητάτον τῆς ἐν Παρισίοις Ἐκθέσεως θαυμασίαν ἐπενόησε μέθοδον πρὸς αὐξήσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Κατ' ἀρχὰς συμφωνία εἶχεν ἐπιτευχθῇ μεταξὺ τοῦ Κράτους, τῆς πόλεως τῶν Παρισίων καὶ ἀσφαλιστικοῦ τινος Συνδικάτου, ὅπως μερισθῶσι τὴν ζημίαν ἢ τὰ κέρδη τῆς Ἐκθέσεως. Τὰ ἔξοδα εἶχον ὑπολογισθῇ εἰς 43.000.000 φράγκα· ἐκ τούτων τὸ μὲν Κράτος καὶ ἡ πόλις τῶν Παρισίων θὰ ἡγγυῶντο διὰ 25 ἑκατομμύρια, τὸ δὲ Συνδικάτον θὰ ἠθύνητο διὰ τὰ ἐπίλοιπα 18.

Τὸ κομητάτον τῆς Ἐκθέσεως ὑπέβαλεν ἤδη νέαν πρότασιν, ὃ δὲ πρωθυπουργὸς κ. Τιρὰρ εἰσήγαγεν ὑπὸ τὴν ψῆφον τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τὸ οἰκτεῖον Νομοσχέδιον. Συμφώνως πρὸς τὸ νέον τοῦτο σχέδιον πρόκειται νὰ ἐκδοθῶσιν 1,200.000 μετοχαὶ εἰς τὴν τιμὴν τῶν 25 φράγκων ἐκάστη, δίδουσαι οὕτως κεφάλαιον 30,000,000 φράγκων. Εἰς ἐκάστην τῶν μετοχῶν τούτων θέλουσι προσκολληθῇ 25 ἀδειαι εἰσόδου εἰς τὴν Ἐκθεσιν τὰς ὁποίας ὁ μέτοχος δύναται εἴτε προσωπικῶς νὰ μεταχειρισθῇ, εἴτε ἄλλως πῶς νὰ διαθέσῃ.

Ὁ μέτοχος θὰ ὑπετίθετο, οὕτως, ὅτι ἤθελε λάβει ἐκ νέου πλήρη τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματός του, ἀλλ' ἐκάστη μετοχὴ